

Tilburg University

In memoriam Rudi van den Hoofdakker; Mooi, maar dat is het woord niet, indachtig zijn eigen woorden

Oei, T.I.

Published in:
De Psychiater

Publication date:
2012

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):

Oei, T. I. (2012). In memoriam Rudi van den Hoofdakker; Mooi, maar dat is het woord niet, indachtig zijn eigen woorden. *De Psychiater*, 7, 37.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Verschenen in: *De Psychiater* 7, 2012, p. 37

In memoriam Rudi van den Hoofdakker

‘Mooi, maar dat is het woord niet,’ indachtig zijn eigen woorden

T.I. Oei

Het was midden jaren tachtig. Ik ontmoette hem persoonlijk op een congres over depressie en slaapdeprivatie. Hij was een onderzoeker van wereldformaat. Hij was zijn wetenschappelijke loopbaan als psychiater bij Prof. Dr. Herman van Praag begonnen op de afdeling biologische psychiatrie in Groningen, en werd later diens opvolger als hoogleraar directeur van de afdeling Biologische Psychiatrie (van de RUG). Hij betoonde zich altijd de gewetensvolle, denkende, rustig formulerende, en vooral ook kritische collega-onderzoeker. Zijn bijzondere gaven van hoofd en hart kon hij vooral uitleven in het dichten. Ook daarin bouwde hij een internationale faam op.

Zijn bescheidenheid was alom bekend, en persoonlijk heb ik hem leren kennen als een bijzonder man die je als collega met een empathische inborst volop aandacht kon schenken. Hij was zó breed getalenteerd, dat hij tevens een begaafd psychotherapeut genoemd kon worden. Hij kon de Rogeriaanse aanpak als weinigen ten gerieve van zijn patiënten vorm geven. Hoewel ik hem later niet zo vaak heb meegemaakt, staat de herinnering van dat congres mij nog altijd helder voor ogen. Zijn dichterschap hield hij volledig gescheiden van zijn psychiaterschap. Maar hij was meer: toneelspeler, cabaretier, humorist, schrijver, publicist, filosoof.

Een mooie representant van wat het kleine Nederland aan grootheid bezit. ‘Mooi, maar dat is het woord niet,’ indachtig zijn eigen woorden.